

شهرک‌های صنعتی؛ ریه‌های تنفس کارآفرینی و اشتغال

معاون وزیر و رئیس سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران در حاشیه مراسم تودیع و معارفه مدیرعامل سابق و جدید شرکت شهرک‌های صنعتی استان تهران از طرح بکارگیری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در صنایع و شهرک‌های مختلف صنعتی خبر داد و افزود: طرح بکارگیری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در برنامه ششم اجرا می‌شود.

مهندس علی یزدانی درباره این طرح توضیح داد: یکی از مهم‌ترین برنامه‌های ما اجرای طرح «فاجد» یا بکارگیری جوانان فارغ‌التحصیل است که آنها به جای رفتن به پادگان بتوانند از نزدیک با فعالیت در حوزه تولید و صنعت آشنا شوند.

وی بیان کرد: برای کارآفرینانی که جوانان فارغ‌التحصیل را سر کار ببرند نیز تسهیلاتی از جمله دو سال معافیت از پرداخت حق بیمه و تأمین اجتماعی سهم کارفرما در نظر گرفته شده است. این سخنان در حالی بیان می‌شود که براساس آمار موجود بیش از ۹۴۵ شهرک صنعتی فعال در کشور وجود دارد که ۲۴ هزار واحد صنعتی با اشتغال زیر ۲۰ نفر فعالیت دارند و باید برای توسعه اشتغال، نیروی انسانی در این واحدها به ۵۰ نفر و یا بیشتر تا ۱۰۰ یا ۱۵۰ نفر تلاش شود. همچنین براساس آمار موجود، یک پنجم واحدهای صنعتی کشور در استان تهران قرار دارد و استان تهران ظرفیت‌های صنعتی بالایی برای اشتغال جوانان و فارغ‌التحصیلان دارد.

در این راستا ذکر چند نکته می‌تواند راهگشا باشد؛

امروز مشکل اصلی کشور بیکاری و بالاخص بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و جوانان است. چرا هیچ طرحی با هدف ایجاد انگیزه برای فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در شهرک‌های صنعتی به‌طور جدی دنبال نمی‌شود و یا اساساً با کارفرمایان این شهرک‌ها برای استفاده از توان فارغ‌التحصیلان رایزنی صورت نمی‌گیرد؟

براساس آمار بیش از ۹۷ هزار جواز صنعتی در سال ۹۴ صادر شده است که حدود ۳ هزار جواز صنعتی مربوط به استان تهران است چرا مشوقی برای ورود فارغ‌التحصیلان در راستای تعامل سازنده دانشگاه‌ها و صنعت در این شهرک‌ها صورت نمی‌گیرد. یکی از مهم‌ترین برنامه‌ها می‌تواند اجرای طرح "فاجد" یا بکارگیری جوانان فارغ‌التحصیل در شهرک‌های صنعتی باشد چرا این طرح هنوز در اما و اگر مسئولان گیر افتاده و اجرایی نمی‌شود.

از سوی دیگر باید برنامه‌های جهت توسعه صنایع فناوری اطلاعات، و فناوری اطلاعات و ارتباطات و صنایع با فناوری بالا که می‌تواند مطلوب فارغ‌التحصیلان باشد در جوار این شهرک شکل بگیرد تا بخشی از فارغ‌التحصیلان وارد چرخه کارآفرینی شوند.

همچنین با توجه به اشتغال‌زا بودن بسیاری از اتحادیه‌های صنفی، برنامه توسعه اشتغال و کارآفرینی، ورود این صنوف به شهرک‌های صنعتی با هدف تنوع بخشیدن چگونه است و چرا به کندی دنبال می‌شود؟ این در حالی است که در حوزه صنفی ۸۱۰۰ اتحادیه صنفی فعال در کشور فعالیت دارد.

چرا توسعه خوشه‌های صنعتی با عارضه‌یابی و حمایت از صنایع کوچک دنبال نمی‌شود تا از ۳۶ هزار واحد صنعتی داخل شهرک‌ها و نواحی صنعتی که در ۲۴ هزار واحد آن کمتر از ۲۰ نفر اشتغال دارند بتوانند به حداقل‌های مورد نیاز در زمینه استانداردهای کارآفرینی برسند.

آیا بهتر نیست که شهرک‌های صنعتی به لحاظ نقدینگی و مسائل مالی آسیب‌شناسی شوند و همچنین نهادهای تصمیم‌گیر مانند اتاق بازرگانی یا خانه صنعت، معدن و تجارت استان‌ها و بانک‌ها و صندوق‌ها و نهادهای مردم‌نهاد درگیر حل مشکلات این شهرک‌ها شوند و این شهرک‌ها را که به مثابه ریه‌های تنفسی اشتغال و کارآفرینی در مناطق مختلف کشور هستند از وضعیت کنونی نجات دهند.

و نهایتاً شاید لازم باشد برای حل مشکلات این شهرک‌ها باید فرآیند فکر کنیم و درهای شهرک‌ها را به روی مردم باز کنیم و براساس مدل یک روستا، در شهرک کارها را به گونه دیگری دنبال کرده و از مشارکت همگان برخوردار باشیم.

امیرعلی بینام